

העיר ונשאתי לכל-המקום
 כו בעבורם: ויען אברהם ויאמר
 הנה-נא הואילתי לדבר אל-
 כח אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
 יחסרון חמשים הצדיקים
 חמשה התשחית בחמשה
 את-כל-העיר ויאמר לא
 אשחית אם-אמצא שם
 כט ארבעים וחמשה: ויסף עוד
 לדבר אליו ויאמר אולי
 ימצאון שם ארבעים ויאמר
 לא אעשה בעבור הארבעים:
 ל ויאמר אל-נא יחר לאדני
 ואדברה אולי ימצאון שם
 שלשים ויאמר לא אעשה
 אם-אמצא שם שלשים:
 לא ויאמר הנה-נא הואילתי לדבר
 אל-אדני אולי ימצאון שם
 עשרים ויאמר לא אשחית
 לב בעבור העשרים: ויאמר אל-
 נא יחר לאדני ואדברה אך-
 הפעם אולי ימצאון שם
 עשרה ויאמר לא אשחית
 לג בעבור העשרה: וילך יהוה
 כאשר כלה לדבר אל-אברהם
 שלישי וטא ואברהם שב למקומו: ויבאו ס
 שני המלאכים סדמה בערב
 ולוט ישב בשער-סדם וירא-
 לוט ויקם לקראתם וישתחו
 ב אפים ארצה: ויאמר הנה

נא-אדני סורו נא אל-בית
 עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 והשכמתם והלכתם לדרככם
 ויאמרו לא כי ברחוב נלון:
 ג ויפצרו-בם מאד ויסרו אליו
 ויבאו אל-ביתו ויעש להם
 משתה ומצות אפה ויאכלו:
 ד טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
 סדם נסבו על-הבית מנער
 ועד-זקן כל-העם מקצה:
 ה ויקראו אל-לוט ויאמרו לו
 איה האנשים אשר-באו אליך
 הלילה הוציאם אלינו ונדעה
 ו אתם: ויצא אלהם לוט
 הפתחה והדלת סגר אחריו:
 ז ויאמר אל-נא אחי תרעו:
 ח הנה-נא לי שתי בנות אשר
 לא-ידעו איש אוציאה-נא
 אתהן אליכם ועשו להן כטוב
 בעיניכם רק לאנשים האל
 אל-תעשו דבר כי-על-כן
 ט באו בצל קרתי: ויאמרו | גש-
 הלאה ויאמרו האחד בא-לגור
 וישפט שפוט עתה נרע לך
 מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
 י ויגשו לשבר הדלת: וישלחו
 האנשים את-ידם ויביאו את-
 לוט אליהם הביתה ואת-
 יא הדלת סגרו: ואת-האנשים
 אשר-פתח הבית הפו בסנורים

מקטן ועד-גדול וילאו למצא
 יב הפתח: ויאמרו האנשים
 אל-לוט עד מי-לך פה חתן
 ובניך ובנותיך וכל אשר-לך
 יג בעיר הוצא מן-המקום: כי-
 משחיתים אנחנו את-המקום
 הזה כי-גדלה צעקתם את-פני
 יהוה וישלחנו יהוה לשחיתה:
 יד ויצא לוט וידבר | אל-חתניו |
 לקחי בנותי ויאמר קומו צאו
 מן-המקום הזה כי-משחית
 יהוה את-העיר ויהי כמצחק
 טו בעיני חתניו: וכמו השחר עלה
 ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
 קום קח את-אשתך ואת-שתי
 בנותיך הנמצאת פן-תספה
 טז בעון העיר: ויתמהמה |
 ויחזיקו האנשים בידו וביד-
 אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת
 יהוה עליו ויצאהו וינחהו
 יז מחוץ לעיר: ויהי כהוציאם
 אתם החוצה ויאמר המלט
 על-נפשך אל-תביט אחריך
 ואל-תעמד בכל-הפפר ההרה
 יח המלט פן-תספה: ויאמר לוט
 יט אלהם אל-נא אדני: הנה-נא
 מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
 חסדך אשר עשית עמדי
 להחיות את-נפשי ואנכי לא
 אוכל להמלט ההרה פן-